

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ**

Αθήνα, 06/03/2017

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

**Ομιλία του Πρωθυπουργού, Αλέξη Τσίπρα,
στο Υπουργικό Συμβούλιο.**

Μετά από επτά χρόνια σχεδόν καταστροφικής ύφεσης, η χώρα έχει επιστρέψει ήδη σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Και έχει επιστρέψει ήδη από την προηγούμενη χρονιά, από το 2016 υπερβαίνοντας, μάλιστα, θετικά όλες τις προβλέψεις για το προηγούμενο έτος.

Ενώ για το τρέχον έτος οι εκτιμήσεις όλων είναι ότι για πρώτη φορά μετά από πάρα πολλά χρόνια ύφεσης η ελληνική οικονομία θα γυρίσει σε εξαιρετικά υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, τους υψηλότερους σε επίπεδο ευρωζώνης.

Αυτή η αδήριτη πραγματικότητα μας υποχρεώνει να σχεδιάσουμε με σοβαρότητα την επόμενη μέρα για τη χώρα, την επόμενη μέρα για την ελληνική οικονομία. Μας υποχρεώνει αυτή την επόμενη μέρα να μην την αφήσουμε στην τύχη. Γιατί η επόμενη μέρα είναι ήδη εδώ.

Μπορεί τα φώτα της δημοσιότητας να πέφτουν ακόμη στις διαπραγματεύσεις των τεχνικών κλιμακίων και στις γνωστές και συνήθεις δυσκολίες, στα συνήθη εμπόδια και τις καθυστερήσεις που θέτουν κάθε φορά οι γνωστοί μας φίλοι, ωστόσο είναι πλέον σαφές, πως όσο κι αν θελήσουν να κωλυσιεργήσουν τις διαπραγματεύσεις σε τεχνικό επίπεδο, το ποτάμι δε γυρίζει πίσω.

Η Ελλάδα έχει ήδη γυρίσει σελίδα γιατί είτε αρέσει σε κάποιους, είτε όχι, η οικονομία άντεξε, η οικονομία ανέκαμψε.

Και όλοι πλέον καταλαβαίνουν ότι το αληθινό διακύβευμα για το αύριο της οικονομίας και του τόπου, το πραγματικό διακύβευμα δεν παίζεται στο χώρο συνεδρίασης τεχνικών κλιμακίων, αλλά παίζεται στο πεδίο της πραγματικής οικονομίας.

Στο πεδίο των κλιμακίων μπορεί κάποιιοι και ιδιαίτερα όσοι έχουν τη βαριά ευθύνη για τις καταστροφικές συνταγές στην οικονομία από το 2010, να παραμένουν αμετανόητοι.

Ωστόσο, η πραγματικότητα τους έχει ήδη ξεπεράσει.

Και μπορεί αυτοί να επιμένουν στο δικό τους βιολί, αλλά η πραγματικότητα γύρω μας, έχει κάνει πια το σκοπό τους απόλυτα παράφωνο.

Και έναν παράφωνο σκοπό δεν μπορεί κανείς να τον ακούει για πολύ.

Η αντοχή, λοιπόν, της πραγματικής οικονομίας, η ανάκαμψη της οικονομίας είναι τα στοιχεία εκείνα που μας έχουν ήδη οδηγήσει στην υπέρβαση της ύφεσης και μας οδηγούν σιγά-σιγά και στην υπέρβαση της κρίσης.

Αν αυτό δεν είχε συμβεί, όλοι θα ήμασταν αναγκασμένοι να ακούμε για πολύ ακόμη παράφωνους σκοπούς και μελωδίες.

Τώρα όμως είμαστε πια σε θέση, ίσως για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, να συνθέσουμε εμείς τη μουσική.

Να συνθέσουμε την άνοιξη της ελληνικής οικονομίας, έτσι ώστε αυτή τη φορά τους καρπούς να μη τους γευτούν μονάχα λίγοι.

Αλλά να επαρκέσουν για να επουλώσουν τις μεγάλες κοινωνικές πληγές της κρίσης και να καλύψουν τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Γιατί το ζητούμενο δεν είναι να αλλάξουν φορά τα διαγράμματα και να δείχνουν πιο αισιόδοξα τα στατιστικά στοιχεία.

Αλλά το ζητούμενο είναι η αναπτυξιακή προοπτική, να αρχίσει να γίνεται αισθητή στην κοινωνία και στην κοινωνική πλειοψηφία.

Να μεταφραστεί σε όρους σταθερής και αξιοπρεπώς αμειβόμενης εργασίας και κοινωνικής ασφάλειας.

Οφείλουμε λοιπόν, συντεταγμένα να ανοίξουμε δημόσια τη διαβούλευση για την επόμενη μέρα της οικονομίας και εγώ θα έλεγα για την επόμενη μέρα του τόπου. Και αυτό το σκοπό έχει η σημερινή συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου.

Και οφείλουμε πρωτίστως να απαντήσουμε στο θεμελιώδες ερώτημα:

Με ποιο μοντέλο παραγωγής, με ποιο μοντέλο ανάπτυξης θα οικοδομήσουμε την επόμενη ημέρα;

Με το ίδιο στρεβλό μοντέλο που μας οδήγησε στην κρίση;

Ένα μοντέλο ανάπτυξης βασισμένο κυρίως στον εσωτερικό δανεισμό και την ιδιωτική κατανάλωση;

Και με κύριο χαρακτηριστικό του την αδιαφάνεια στις δημόσιες συμβάσεις και τη φορολογική ασυλία των οικονομικά ισχυρών;

Προφανώς και δεν μπορεί να αποτελεί επιθυμία μας να επιστρέψουμε εκεί. Να επιστρέψουμε δηλαδή στο 2009.

Ο στόχος μας πρέπει να είναι η σύγκλιση με τις ανεπτυγμένες οικονομίες.

Και βεβαίως, η βελτίωση της θέσης που έχει η χώρα μας στο διεθνή καταμερισμό εργασίας. Αυτός πρέπει να είναι ένας διαρκής στόχος.

Για να πετύχουμε, όμως, τους στόχους αυτούς χρειάζονται πολύπλευρες και ριζικές μεταρρυθμίσεις.

Αλλά ο ελληνικός λαός, που ακούει συνεχώς από διάφορες πλευρές να γίνεται λόγος για μεταρρυθμίσεις, θα πρέπει να γνωρίζει ότι δεν είναι όλες οι μεταρρυθμίσεις το ίδιο.

Ούτε όλοι όσοι χρησιμοποιούν τον όρο «μεταρρυθμίσεις» εννοούν το ίδιο πράγμα.

Για παράδειγμα η απελευθέρωση των απολύσεων, η κατάργηση της προστασίας στην εργασία, η φορολογική ασυλία στα κέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων και στο μεγάλο πλούτο, η προστασία των ισχυρών απέναντι στον μικρό και μεσαίο ανταγωνισμό, έχουν βαπτιστεί μεταρρυθμίσεις τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας. Ωστόσο, θα έλεγα, ότι αυτές στην πραγματικότητα είναι αντιμεταρρυθμίσεις.

Και είναι ακριβώς αυτή η ατζέντα της αξιωματικής αντιπολίτευσης, της Ν.Δ. και του κ. Μητσοτάκη, που ισχυρίζονται ότι η κοινωνία θα ευημερήσει μόνο και αν, μόνο και όταν οι πλούσιοι γίνουν πλουσιότεροι σε βάρος των πιο αδύναμων και του κοινωνικού συνόλου.

Η δική μας αντίληψη είναι ριζικά διαφορετική.

Για εμάς κοινωνική ευημερία είναι η μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων, η δίκαιη αναδιανομή του πλούτου, το δικαίωμα όλων σε μια αξιοπρεπή και σταθερή εργασία, και βεβαίως σε ένα βιώσιμο κοινωνικό κράτος.

Και προς την κατεύθυνση αυτή, πρέπει να αξιοποιήσουμε τις μεγάλες δυνατότητες της χώρας. Πρέπει να αξιοποιήσουμε τις παραγωγικές δυνατότητες του τόπου, χρησιμοποιώντας όλα τα διαθέσιμα εργαλεία και βάζοντας φιλόδοξους αλλά υλοποιήσιμους στόχους.

Σήμερα, λοιπόν, στο Υπουργικό Συμβούλιο θα αποφασίσουμε για την έναρξη μιας οργανωμένης διαδικασίας διαβούλευσης και διαλόγου, με στόχο τη διαμόρφωση της Εθνικής Αναπτυξιακής Στρατηγικής για τα επόμενα χρόνια. Θα έλεγα ότι θα άξιζε τον κόπο να βάλουμε συμβολικά ως ορίζοντα της στρατηγικής αυτής το 2021, όπου στόχος είναι να έχει επανέλθει πλήρως η Ελλάδα στην κανονικότητα, όχι μόνο σε ό,τι αφορά τους αναπτυξιακούς δείκτες, αλλά και σε ό,τι αφορά τους κοινωνικούς δείκτες.

Και αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσα από ένα συνεκτικό αναπτυξιακό σχέδιο.

Που θα αξιοποιεί τις μεγάλες παραγωγικές δυνατότητες και τα μεγάλα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα της χώρας μας.

Που θα επενδύει στη γνώση, τις νέες τεχνολογίες, την καινοτομία, το ανθρώπινο κεφάλαιο, γιατί αυτά πιστεύω ότι είναι τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα.

Η χώρα μας παρά το μεγάλο έδαφος που έχασε όλα αυτά τα χρόνια, τα χρόνια της κρίσης παραμένει μια χώρα με τεράστιες δυνατότητες που οφείλουμε να αξιοποιήσουμε.

Δυνατότητες πρώτα απ' όλα που μας δίνει η γεωγραφική μας τοποθεσία, αλλά βεβαίως και το ανθρώπινο κεφάλαιο.

Η χώρα μας βρίσκεται σε ένα ιδιαίτερο γεωστρατηγικό σημείο ανάμεσα σε τρεις ηπείρους.

Είναι από τη φύση της, θα έλεγα, τοποθετημένη σε ένα κομβικό σημείο στον παγκόσμιο χάρτη.

Η γεωγραφική αυτή θέση αποτέλεσε ιστορικά ταυτόχρονα το μεγάλο πλεονέκτημα αλλά και τη μεγάλη διαρκή απειλή για το λαό μας, καθώς στη παγκόσμια ισορροπία ισχύος ο ελλαδικός χώρος έπαιζε πάντα καθοριστικό ρόλο.

Σήμερα, όμως, έχουμε τις δυνατότητες να αξιοποιήσουμε τα πλεονεκτήματα, καθώς, παρά την κρίση, η Ελλάδα παρέμεινε στον σκληρό πυρήνα της Ευρώπης, και κυρίως παρέμεινε σε μία περίοδο αποσταθεροποίησης στην ευρύτερη γειτονιά μας, όαση ασφάλειας και σταθερότητας.

Και νομίζω αυτό είναι ένα τεράστιο πλεονέκτημα, που οφείλουμε να αξιοποιήσουμε.

Πλεονέκτημα για την περεταίρω ανάπτυξη του τουρισμού, που, παρά την κρίση, κάθε χρόνο σπάει ρεκόρ. Και είναι ένας από τους σημαντικότερους παράγοντες που βγαίνουμε από την κρίση με θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Πλεονέκτημα για την περεταίρω αξιοποίηση του ρόλου της χώρας ως παγκόσμιου διαμετακομιστικού κόμβου, κόμβου μεταφορών, συγκοινωνιών, εμπορίου, ενέργειας, δικτύων και νέων τεχνολογιών.

Πλεονέκτημα, λοιπόν, το οποίο πρέπει να αξιοποιηθεί πολλαπλώς.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτή είναι η κατεύθυνση προς την οποία πρέπει να στραφούμε, κοιτάζοντας προς το αύριο, κοιτάζοντας την επόμενη μέρα.

Να σχεδιάσουμε το μοντέλο ανάπτυξης δίνοντας έμφαση στα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα της χώρας.

Και αξιοποιώντας, βεβαίως, στο έπακρο τους φυσικούς μας πόρους και το ανθρώπινο κεφάλαιο.

Και έχοντας στο μυαλό μας ότι το τελικό αποτέλεσμα θα πρέπει να αντανακλάται στην ίδια κοινωνία.

Με συγκεκριμένους τρόπους, οι βασικότεροι από τους οποίους πρέπει να είναι:

- **Η σταθεροποίηση της οικονομίας**, αλλά επιπλέον η όσο το δυνατόν ταχύτερη ανάκτηση του κατεστραμμένου από την λιτότητα Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος.
- Η δραστική μείωση της ανεργίας, δηλαδή η ανάκτηση της εργασίας, με δημιουργία συνθηκών πλήρους απασχόλησης.
- **Η ανατροπή του brain drain** και η μετατροπή του σε **brain gain**. Δηλαδή η ανακοπή της συνεχούς ροής στο εξωτερικό μορφωμένου και υψηλής κατάρτισης επιστημονικού δυναμικού.

Ένα φαινόμενο που στερεί τη χώρα από πολύτιμους ανθρώπινους πόρους, δυσχεραίνει την αναπτυξιακή μας προοπτική, έχει πολύ σοβαρές επιδράσεις στους πληθυσμιακούς δείκτες και αυτοτροφοδοτείται εξ αιτίας των επιπτώσεων που προκαλεί.

Και τέλος, στόχος πρέπει να είναι και η **μείωση των κοινωνικών και των περιφερειακών ανισοτήτων**. Να μην δούμε μονάχα τις κοινωνικές ανισότητες, αλλά και την κατανομή τους στον γεωγραφικό χώρο.

Ένας τομέας -θα έλεγα- στον οποίο η χώρα μας, ακόμα και πριν από την κρίση, βρισκόταν σε μια από τις τελευταίες θέσεις, μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών.

Στη βάση, λοιπόν, μιας τέτοιας αντίληψης και με τελικό κριτήριο το να ξαναστηθεί η κοινωνία στα πόδια της, οφείλουμε να συνθέσουμε μαζί με τους παραγωγικούς φορείς, αλλά και την τοπική αυτοδιοίκηση, γιατί ο αναπτυξιακός χάρτης και οι προτεραιότητες πρέπει να κατανομηθούν γεωγραφικά με δικαιοσύνη. Πρέπει, λοιπόν, μαζί να σχεδιάσουμε, το επόμενο διάστημα, τους βασικούς στόχους ενός ολοκληρωμένου στρατηγικού σχεδίου.

Επιτρέψτε μου να τους κωδικοποιήσω:

Πρώτον, η στροφή της παραγωγής σε προϊόντα και υπηρεσίες υψηλής προστιθέμενης αξίας και έντασης γνώσης.

Με ενίσχυση του τεχνολογικού τους περιεχομένου, ενσωμάτωση καινοτόμων διαδικασιών και αξιοποίηση του εξειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού.

Δεύτερον, η ενδυνάμωση της εξωστρέφειας των επιχειρήσεων.

Έτσι ώστε να αντιμετωπιστεί ένα από τα χρόνια προβλήματα στρέβλωσης στο αναπτυξιακό μοντέλο της χώρας, το υψηλό έλλειμμα στο ισοζύγιο των εμπορικών συναλλαγών.

Τρίτον, η ενίσχυση του εγχώριου παραγωγικού δυναμικού – προφανώς μέσα στα πλαίσια των ευρωπαϊκών κανόνων ανταγωνισμού.

Σε αντίθεση με μια πολιτική που ως τώρα στήριζε την οικονομική μεγέθυνση στην ιδιωτική καταναλωτική ζήτηση.

Και τέταρτον, η ενίσχυση της συνεργασίας ανάμεσα στις επιχειρήσεις, με δημιουργία εσωτερικών αλυσίδων αξίας και συστάδων επιχειρήσεων.

Μια στρατηγική που μετατρέπει σε πλεονέκτημα το σχετικά μικρό μέγεθος των ελληνικών επιχειρήσεων και τους επιτρέπει να βγουν δυναμικά στις διεθνείς αγορές.

Είναι προφανές ότι οι στόχοι αυτοί σχετίζονται με μια σειρά από παρεμβάσεις, θα έλεγα, σε όλα τα επίπεδα.

Παρεμβάσεις για τη βελτίωση του επιπέδου της παιδείας.

Για την ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης.

Για τη διασφάλιση ενός απλού και δίκαιου φορολογικού συστήματος.

Για τη ριζική μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης.

Για τη στήριξη του κοινωνικού τομέα της οικονομίας.

Ακόμα-ακόμα και για τη βελτίωση του επενδυτικού κλίματος και του επενδυτικού περιβάλλοντος.

Την εδραίωση της διαφάνειας σε όλες τις πλευρές του δημόσιου βίου.

Συνεπώς, θα έλεγα, ότι η επίτευξη των παραπάνω στόχων, δεν είναι υπόθεση ενός μονάχα τομέα της κυβερνητικής πολιτικής. Δεν αφορά μονάχα τα λεγόμενα παραγωγικά -όπως λέμε- υπουργεία. Θα έλεγα ότι αφορά τους πάντες.

Από τα υπουργεία, βεβαίως, που εποπτεύουν συγκεκριμένους τομείς της οικονομίας, όπως η ενέργεια, η βιομηχανία, ο τουρισμός, ο πρωτογενής τομέας, έως τα υπουργεία που έχουν την εποπτεία της διοίκησης και του κοινωνικού τομέα.

Όλοι έχουν αντικείμενο και συγκεκριμένους στόχους στον αναπτυξιακό σχεδιασμό. Και αυτό, εάν θέλετε, ίσως είναι και η μεγάλη πρόκληση που έχουμε να αντιμετωπίσουμε συλλογικά.

Για να το θέσω σχηματικά, η μετατόπιση της οικονομίας και της παραγωγής στην αλυσίδα αξίας, ξεκινά από τη μετατόπιση στην αλυσίδα αξίας του ίδιου του κυβερνητικού έργου.

Σήμερα, λοιπόν, ξεκινά μια συζήτηση πολύ ουσιαστική πάνω στην εθνική αναπτυξιακή στρατηγική.

Θα υπάρξει ένα εύλογο διάστημα διαβούλευσης με τους παραγωγικούς φορείς, σε κεντρικό επίπεδο.

Στη συνέχεια θα υπάρξει αντίστοιχη διαδικασία σε τοπικό επίπεδο, περιφερειακό επίπεδο.

Επιδίωξή μας είναι να έχουμε την ευρύτερη δυνατή συνεννόηση και την ευρύτερη δυνατή συναίνεση για τις πρωτοβουλίες και τους άξονες δράσης που θα καθοριστούν, είτε σε περιφερειακό είτε σε κλαδικό επίπεδο.

Όταν η διαδικασία θα έχει ολοκληρωθεί, θα διαμορφωθεί το τελικό σχέδιο, το οποίο θα αναλυθεί σε συγκεκριμένες ενέργειες και καθορισμένα δεσμευτικά χρονοδιαγράμματα για όλους τους τομείς κυβερνητικής πολιτικής.

Και, βεβαίως, θα υπάρχει στενή παρακολούθηση της υλοποίησης, ώστε να φτάσουμε το συντομότερο δυνατό στα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα.

Βρισκόμαστε, λοιπόν, σε μία φάση μετάβασης.

Οφείλουμε να σπάσουμε το φαύλο κύκλο της κρίσης και να σχεδιάσουμε μαζί την επόμενη ημέρα με όραμα και έμπνευση.

Θέλω να πω κλείνοντας ότι πιστεύω βαθιά πως αυτό είναι το πιο σημαντικό και το πιο κρίσιμο έργο, που καλείται αυτή η κυβέρνηση να υλοποιήσει.

Να κάνει δηλαδή πράξη το όραμα της Δίκαιης Ανάπτυξης.

Να του δώσει σάρκα και οστά.

Και είναι το πιο δύσκολο, χωρίς να υποτιμώ καθόλου το έργο της διαπραγμάτευσης, αντιθέτως. Αλλά θεωρώ ότι αυτό είναι το πιο δύσκολο, γιατί είναι αυτό που θα μας οδηγήσει με ασφάλεια στην οριστική έξοδο από την κρίση.

Και είμαι βέβαιος ότι με αφοσίωση και αποφασιστικότητα και με ανοιχτό μυαλό αυτό το πιο δύσκολο έργο, το οποίο θα αποδώσει καρπούς την επόμενη διετία και με βάση αυτό θα κριθούμε από τους πολίτες στο τέλος της τετραετίας, αυτό το δύσκολο, το πιο δύσκολο έργο, θα καταφέρουμε να φέρουμε εις πέρας με επιτυχία.

Σας ευχαριστώ.